

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Satire

طنز

یونس نگاه

۰۲ فیبروری ۲۰۲۲

یونس نگاه

گزارشی از قوش تپیه

وقتی طالبان پروژه قوش تپیه را افتتاح می کردند یک گله خر، دورترک می چربند. یکی از خرها وقتی شلوغک را دید سر از چرا برداشته دمش را راست کرد و رو به غجومک آدمها با صدای بلند و از ته دل هنگ* زد. خرهای دیگر نیز از هنگ او به هیجان آمده گلهای عرعر کردند.

ملا برادر پرسید: خرها چه می گویند؟

یکی از حامیان ملاحسن آخذ گفت: می گویند اگر مدیریت در دست ما می بود کار شما را نمی کردیم.

ملا برادر پرسید: ما چه کرده ایم؟

حامی ملاحسن گفت: مکتبها را بسته آمده ایم که جویها را باز کنیم.

ملا برادر پرسید: از خرها پرسید که بسته شدن مکتب و باز شدن جوی چه ربطی دارند؟

حامی ملاحسن گفت: من به نمایندگی از خرها به شما می گویم که اگر مکتب بسته باشد، پوهنتون تحقیر شود و تحصیل کردگان از کشور رانده شوند، این جویها منبع برپادی خواهند شد.

ملا برادر پرسید: چطور؟

حامی ملاحسن گفت: مردم بی سواد و سرکوب شده در زیر جویهای پر آب، بتههای کوکنار و چرس و تنباکو خواهند کشت نه بادام، گندم و انگور و جواری.

ملا برادر گفت: تفسیر شما از هنگ خر درست نیست. به نظر من خران خوشحالی کردند و گفتند آفرین به طالبان که از زندگی مدرن دوری می جویند و زندگی روستائی و طبیعی را دوست دارند. محیط را سرسبز می کنند. خران گفتند مکتب خواندن شرط خوشبختی نیست. ما را ببینید ناخوانده سیر و خوش حالیم. برای زندگی خوب، علف کافی ست.

جز چند تن، باقی حاضران تفسیر ملا برادر را تائید کرده به او و آن گله خر در چراگاه، آفرین گفتند.

*در منطقه ما صدای خر را هنگ یا انگ می‌گویند. عرعر نمی‌گویند. نمی‌دانم در باقی جاها هم اصطلاح هنگ/ انگ/ انگنگ رایج است یا خیر؟